

บทที่ 5

สรุปผลและข้อ เสนอแนะ

การศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอนามัยแม่ในชุมชนแออัด ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลฐานไว้แล้ว โดยแยกชุมชนเหล่านี้ออกเป็น

ชุมชนแออัดในเขตเมือง ได้แก่ ชุมชนวัดไผ่เงิน ชุมชนชอยร่วมรักษา ชุมชนวัดสร้อยทอง ชุมชนชอยสงวนทรัพย์ และชุมชนรถไฟ กม.11 รวมจำนวนตัวอย่างสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ทำการศึกษานในชุมชนแออัดในเขตเมือง จำนวน 475 ราย

ชุมชนเขตชานเมือง ได้แก่ ชุมชนแขวงหนองจอกหมู่ 1 และหมู่ 2 ชุมชนแขวงโคกแฝดหมู่ที่ 2 ชุมชนแขวงลาดก๊กหมู่ 8 และชุมชนแขวงคู่มึ่งเหมือดหมู่ 2 และหมู่ 3 รวมจำนวนตัวอย่างสตรีวัยเจริญพันธุ์ ที่ทำการศึกษานในชุมชนเขตชานเมือง จำนวน 256 ราย

ดังนั้น การศึกษาคั้งนี้จึงมีสตรีอายุระหว่าง 15-49 ปี ที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 731 คน และการศึกษาคั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลจากโครงการวิจัยผลกระทบของโครงการสาธารณสุขมูลฐาน ต่อชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินการโดยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ทำการเก็บข้อมูลเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2529 ปัจจัยที่นำมาศึกษานในคั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยทางด้านประชากร โดยที่ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจสังคมนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 3 ระดับ ตามแนวความคิดของ Mosley และ Chen (1984) คือ ระดับบุคคล ระดับครอบครัว และระดับชุมชน สำหรับปัจจัยระดับบุคคลนั้น ได้แก่ สถานภาพการทำงาน การศึกษา แหล่งที่ได้รับความรู้และคำแนะนำ ทัศนคติต่อการบริการศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ปัจจัยระดับครอบครัว ได้แก่ รายได้รวมของสตรีและคู่สมรส และปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยทางด้านประชากร ได้แก่ อายุและจำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน ในการศึกษาคั้งนี้ พฤติกรรมอนามัยแม่ หมายถึง เฉพาะพฤติกรรมในเรื่องจำนวนคั้งการไปรับบริการฝากครรภ์เมื่อสตรีตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย ซึ่ง

จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ การไปรับบริการฝากครรภ์ 0-3 ครั้ง และการไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป โดยมีตัวแปร เขตที่อยู่อาศัย เป็นตัวแปรควบคุม

สำหรับการวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล ได้เสนอข้อมูลในรูปตารางสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สถิติเบื้องต้นที่นำมาใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองกลุ่มนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และใช้ Chi-Square test (X^2 -test) เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ในการประมวลผลข้อมูลได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS* (Statistical Package for the Social Sciences) เป็นเครื่องมือช่วย และใช้โปรแกรม Crossbreak เพื่อได้ค่าสถิติพื้นฐานเป็นค่าเฉลี่ย

สำหรับสมมติฐานในการศึกษานั้น ได้กำหนดสมมติฐานหลักไว้ว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยทางด้านประชากร น่าจะมีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย ส่วนสมมติฐานย่อยได้กำหนดไว้ว่า สถานภาพการหางานของสตรี การศึกษาของสตรี แหล่งที่สตรีได้รับความรู้และคำแนะนำ ทักษะชีวิตที่มีต่อบริการของศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร รายได้ของครอบครัว น่าจะมีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย นอกจากนี้ อายุปัจจุบันของสตรี จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนั้น น่าจะมีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย

สรุปผลการศึกษา

พบว่า สตรีในชุมชนแออัดใน เขตกรุงเทพมหานครที่ตก เป็นตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ ร้อยละ 7.8 ไม่เคยไปรับบริการฝากครรภ์ ร้อยละ 23.2 ไปรับบริการฝากครรภ์ 1-3 ครั้ง และร้อยละ 69.0 ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป เมื่อจำแนกชุมชนแออัดใน เขตกรุงเทพมหานคร ออกเป็น ชุมชนแออัดใน เขตเมืองและชุมชน เขตชานเมือง พบว่า สตรีในชุมชนแออัดใน เขตเมืองร้อยละ 5.9 ไม่เคยไปฝากครรภ์ ร้อยละ 23.4 ไปรับบริการฝากครรภ์ 1-3 ครั้ง และร้อยละ 70.7 ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มสตรีในชุมชน เขตชานเมือง

มีร้อยละ 11.4 ไม่เคยไปรับบริการฝากครรภ์ ร้อยละ 22.7 ไปรับบริการฝากครรภ์ 1-3 ครั้ง และร้อยละ 65.9 ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจสังคมและประชากร เป็นตัวกำหนดที่ทำให้เกิดความแตกต่างของพฤติกรรมอนามัยแม่ ในเรื่องจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์เมื่อสตรีตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย

ปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจสังคม ระดับบุคคล

ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว คือ การศึกษาของสตรี แหล่งที่สตรีได้รับความรู้และคำแนะนำ ทักษะที่มีต่อบริการศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร สถานภาพการทำงานของสตรี นั้นพบว่า

การศึกษาของสตรี มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย สตรีที่มีการศึกษาสูงไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป มากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษา และความสัมพันธ์นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แหล่งที่สตรีได้รับความรู้และคำแนะนำ มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย สตรีที่ได้รับความรู้และคำแนะนำจากบุคลากรทางด้านสาธารณสุขไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป มากกว่าสตรีที่ไม่เคยได้รับความรู้และคำแนะนำ และความสัมพันธ์นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะที่มีต่อบริการศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ที่ศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย พบว่า สตรีที่มีทักษะพอใจต่อบริการศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพ ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป มากกว่าสตรีที่ไม่พอใจต่อบริการศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร แต่เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ความสัมพันธ์นั้นไม่ถึงระดับที่ถือว่ามีความสำคัญทางสถิติ จึงไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการทำงานของสตรี กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย พบว่า สถานภาพการทำงานของสตรีไม่มีอิทธิพลต่อ

จำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ ทั้งนี้เพราะ ไม่ว่าสตรีที่ทำงานหรือที่ไม่ได้ทำงาน ต่างก็ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไปไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อนำเอาเขตที่อยู่อาศัยมาควบคุมแล้ว ความสัมพันธ์ที่พบ เปลี่ยนแปลงไปในกลุ่มสตรีที่ทำงานและไม่ทำงาน

ปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจสังคม ระดับครอบครัว

ตัวแปรที่นำมาศึกษา คือ รายได้ของครอบครัว ซึ่งคือรายได้รวมของสตรีและสามีสตรี

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัว กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อสตรีตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย พบว่า สตรีที่ครอบครัวมีรายได้สูงไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไปมากกว่าสตรีที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ แต่ความสัมพันธ์นั้นไม่ถึงระดับที่ถือว่ามีความสำคัญทางสถิติ จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน

ปัจจัยทางด้านประชากร

ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัว คือ อายุของสตรี และจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านอายุของสตรี กับการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้ายพบว่า เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ สตรีที่อายุน้อยไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไปมากกว่าสตรีที่มีอายุมาก และความสัมพันธ์นั้นมีความสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มสตรีที่อายุน้อย เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการที่ต้องไปรับบริการฝากครรภ์จำนวนมากครั้ง

และสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน กับการไปรับบริการฝากครรภ์ เมื่อตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย พบว่า เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ สตรีที่มีบุตรมีชีวิตในปัจจุบันจำนวนน้อย ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป มากกว่าสตรีที่มีบุตรมีชีวิตในปัจจุบันจำนวนมาก และความสัมพันธ์นั้นมีความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การศึกษาในครั้งนี้พบว่า กลุ่มสตรีที่ไม่ไปรับบริการฝากครรภ์ หรือไปรับบริการฝากครรภ์น้อยกว่า 4 ครั้งนั้น เป็นสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้านต่ำกว่าชั้นประถม 4 มีรายได้น้อย ไม่เคยได้รับความรู้และคำแนะนำทางด้านอนามัยแม่และเด็ก อายุมาก และมีบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบันจำนวนมาก ซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงอันตรายจากการตั้งครรภ์สูง (High Risk in Pregnancy) ดังนั้น เพื่อที่จะลดภาวะเสี่ยงอันตรายจากการตั้งครรภ์ของมารดา และเพื่อลดอัตราการตายของทารก รวมทั้งน้ำหนักแรกเกิดของทารกที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ทางองค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ และเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของมารดาและทารก ตลอดจนเพื่อให้แผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่จะให้สตรีที่ตั้งครรภ์ไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 70 และเป้าหมายขององค์การอนามัยโลกในการที่จะทำให้ประชาชนในประเทศมีสุขภาพดีถ้วนหน้าในปี 2543 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า การศึกษาช่วยให้คนมีความรู้ ความเข้าใจ และยอมรับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการรักษาป้องกันสุขภาพของตนเอง และของสมาชิกในครอบครัวได้ง่ายกว่า คนที่ไม่มีความรู้หรือที่มีการศึกษาดำ โดยทั่วไปประชากรที่อาศัยอยู่ในสลัมหรือชุมชนแออัด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาดำ ดังนั้นความรู้ของประชากรกลุ่มนี้ที่ได้รับจากโรงเรียนจึงค่อนข้างต่ำ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรมีนโยบายให้การศึกษาเสริมแก่ประชากรกลุ่มนี้ เกี่ยวกับการรักษาและป้องกันสุขภาพของตนเองและของสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะการปฏิบัติทางด้านอนามัยแม่และเด็กในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด ในรูปของการให้ความรู้ และการปฏิบัติโดยการผ่านทางด้านสื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนการผลิตโปสเตอร์ เพื่อจูงใจให้สตรีที่ตั้งครรภ์และบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับสตรีที่ตั้งครรภ์ เช่น สามี ญาติ พี่น้อง ตระหนักถึงความสำคัญของการที่ต้องมาฝากครรภ์ตามที่แพทย์นัดหมายทุกครั้ง

2. ในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครนั้น แม้ว่าส่วนใหญ่สตรีจะมีความพอใจต่อศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครก็ตาม แต่เพื่อที่จะให้ศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ได้ เป็นหน่วยงานด้านสาธารณสุขที่เป็นที่พึ่งทางด้านสุขภาพ

อนามัยของชุมชนแออัด ผู้วิจัยจึงใคร่ขอ เสนอแนะให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ มีการประเมินผล เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่ศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ในด้านการให้บริการแก่ประชาชน อย่างสม่ำเสมอ และควรมีการปรับปรุงแก้ไขจุดต่าง ๆ เช่น หน่วยเวชระเบียน หน่วยตรวจโรค และหน่วยรับยา ฯลฯ การปฏิบัติและแก้ไขข้อบกพร่องตลอดจนจุดอ่อนดังกล่าว จะช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อประชากรที่มีรายได้ต่ำ ให้หวังพึ่งบริการจากรัฐบาลมากขึ้น และโดยทางอ้อมก็จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมากที่สุด

3. เนื่องจากบุคลากรทางด้านสาธารณสุข เป็นกลุ่มที่สามารถจูงใจให้มารดาในชุมชนแออัดมารับบริการฝากครรภ์ได้มากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารงานจึงควร เน้นและ เสริมสร้างให้บุคลากรเหล่านี้มีความสามารถให้สุขศึกษาให้ตรงกับปัญหาที่สตรีตั้งครรภ์เหล่านี้ประสบอยู่ รวมทั้ง เปิดโอกาสให้มีการซักถามข้อข้องใจได้อย่างเต็มที่ เพื่อมารดาจะได้มีความสบายใจและ เห็นประโยชน์ของการที่ต้องมาฝากครรภ์หลายครั้ง

4. ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และผู้สื่อข่าวสาธารณสุข (ผสส.) ตลอดจนอาสาสมัครสาธารณสุข (อสส.) จัดเป็นแหล่งข่าวที่มารดาได้รับความรู้และคำแนะนำในเรื่องสุขภาพอนามัยน้อยมาก ดังนั้น ทางสำนักอนามัยกรุงเทพ ควรจะได้มีการติดต่อประสานการทำงานร่วมกับอาสาสมัครเหล่านี้ให้มากขึ้นและต่อเนื่อง เพื่อที่อาสาสมัครเหล่านี้ จะได้ทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ความ เข้าใจให้แก่สตรีในหมู่บ้านของตนเองได้ เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการที่ต้องไปฝากครรภ์ ตามที่แพทย์นัดหมาย

5. ควรจะได้มีการเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ และการอนามัยแม่ และเด็กให้แก่กลุ่มสตรีที่มีอายุมากและมีบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบันจำนวนมาก ซึ่งสตรีเหล่านี้จัด เป็นกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงอันตรายจากการตั้งครรภ์สูง โดยเน้นปัจจัยทางด้านชีวิตที่สำคัญของมารดา เช่น อายุที่เหมาะสมในการมีบุตร ตลอดจนความรู้และประโยชน์ที่จะได้รับในการวางแผนครอบครัว เพื่อให้ประชากรกลุ่มนี้มีความรู้อย่างถ่องแท้ถึงช่วงหรือวัยที่เหมาะสมต่อการมีบุตร ตลอดจนมีความเข้าใจที่ต่อการวางแผนครอบครัว และมีการปฏิบัติอย่างต่อ เนื่องและถูกต้อง

นอกจากมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ควรได้มีการวิจัยในหัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษาวิจัย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชากร และวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของสตรีในระยะก่อนคลอด ระยะคลอด และระยะหลังคลอด ในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาวิจัย รูปแบบการให้บริการและการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านอนามัยแม่และเด็ก ให้เหมาะสมกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

3. ศึกษาถึง ความรู้ ความคิดเห็นต่อการตั้งครรภ์ วิธีการปฏิบัติตนเมื่อตั้งครรภ์ การตระหนักถึงความสำคัญของการฝากครรภ์อย่างสม่ำเสมอ ในบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับสตรีที่ตั้งครรภ์ อาทิ เช่น สามี พ่อ แม่ ตลอดจนญาติพี่น้องที่สตรีตั้งครรภ์อาศัยอยู่ด้วย

4. ศึกษา ประเมินผล เปรียบเทียบการปฏิบัติตัวของสตรีวัยเจริญพันธุ์ ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอดในชุมชนที่ได้ลงความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) และในชุมชนที่ไม่ได้ลงความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ)

5. ศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งการไปรับบริการฝากครรภ์ โดยพิจารณาพร้อมกับอายุครรภ์ ในชุมชนแออัดในภาคอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการไปฝากครรภ์ของกลุ่มสตรีที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่แตกต่างกันในแต่ละภาค

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (การไปรับบริการฝากครรภ์ 4 ครั้งขึ้นไป) กับตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	สมมติฐานที่ตั้งไว้*	มีนัยสำคัญ**
สถานภาพการทำงาน	ไม่เป็นไปตาม	.92
การศึกษาของสตรี	เป็นไปตาม	.00
แหล่งที่สตรีได้รับความรู้และคำแนะนำ	เป็นไปตาม	.00
ทัศนคติที่มีต่อบริการ-		
ศูนย์สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร	ไม่เป็นไปตาม	.63
รายได้ของครอบครัว	ไม่เป็นไปตาม	.06
อายุ	เป็นไปตาม	.00
จำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน	เป็นไปตาม	.00

* เมื่อไม่ได้ควบคุมด้วยตัวแปรอื่น ๆ

** วัดด้วย Chi-square test